

VENLIGHEDSMØNTEN

Lucy Stevenson Ewell
(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i USA.

Nina smilede, da hun var færdig med at tape skiltet fast på sin limonadebod. »Limonade! 2 kroner«, stod der. Hun stablede plastikbægrene ved siden af kanden med limonade.

Det var en varm sommerdag. Nina håbede, at mange af hendes naboer ville have en dejlig, kølig drik.

Hr. Burleigh kom forbi med sit lille barn i en barnevogn. »Jeg vil gerne have et bæger.« Han lagde en mønt i Ninas bøtte. Nina hældte et bæger limonade op til ham.

Bagefter kom Ninas venner Bethany og Livvy forbi på deres cykler. De stoppede op og købte også noget limonade. »Tak!« sagde Bethany.

Nina rystede sin bøtte, så mønterne raslede indeni. Hun havde allerede tjent lidt penge!

Så kom Ninas yndlingsnabo ud med en skraldepose. »Hej, Nina,« sagde Máté. »Jeg vil meget gerne have noget limonade.«

Máté og hans hustru, Tanya, havde hjulpet Ninas familie en hel masse. Da Ninas far døde, hjalp Máté dem med projekter rundt om i huset. En gang ordnede han deres utætte vandslange. Han trimmede de høje træer i deres baghave. Og han hjalp med at ordne mors bil, da batteriet holdt op med at virke.

»Værsgo!« Nina rakte ham et bæger.

Máté skulle til at lægge en mønt i bøtten, men Nina stoppede ham.

»Du behøver ikke at betale!«, sagde hun.

»Limonaden er en tak for alt det, du har gjort for

at hjælpe os.«

»Men skiltet siger 2 kroner!« sagde Máté. »Og denne limonade smager for godt til, at man ikke skal betale for den.«

Nina hev bøtten væk og lo. »Nix. Den er gratis for dig!«

Næste dag, da Nina gik udenfor for at tømme postkassen, stoppede hun op. En sølv mønt skinnede i solen på verandaens trappetrin. Hun så over på Mátés hus. Han må have lagt mønten der! Han prøvede stadig at betale for sin limonade.

Nina smilede. *Máté er ikke den eneste, der kan være lusket*, tænkte hun. Hun løb ind ved siden af og lagde mønten på Mátés dørmåtte.

Dagen efter gik Nina udenfor for at køre på sit løbehjul. Og der var mønten, ved siden af blomsterkrukken ved hoveddøren.

Nina kørte igen hen til Mátés hus på sit løbehjul. Denne gang lagde hun mønten på en sten ved verandaen.

Følg stierne for at se, hvor mønten blev gemt næste gang!

1

Ugerne gik. Mønten gik frem og tilbage. Hver dag fandt Nina mønten på deres veranda på et nyt sted. Og hver dag gemte hun den et nyt sted på Mátés veranda.

Så en dag gik Nina udenfor og fik en overraskelse. Der var mønten – lavet om til en smuk halskæde. Hun tog den op og smilede. Solen ramte mønten og fik den til at skinne.

Ved siden af arbejdede Máté på sit værksted.

»Tak!« råbte Nina hen over lyden af saven.

Máté så op. Nina rakte halskæden op.

»Tanya hjalp mig med at lave den,« sagde Máté.

»Det er en gave fra os begge to, fordi du er så venlig.«

»Så er det vist dig, der vinder.« Nina lo og tog halskæden på. »Jeg elsker den så højt, at jeg vil beholde den for evigt.«

Hun var taknemlig for at have så venlige, omsorgsfulde naboer. ●

ILLUSTRATION: MITCH MILLER

